

sik et selvstændigt Arkiv, maa Ministeriet dog anse det for naturligt, i alt Fald foreløbig, at samle det hele Omraade under ét.

Det andet Stiftsarkiv maatte faa sin naturlige Plads i Odense med Opland i Hjens Stift, hvortil da Ribe Stift med Undtagelse af Ringkjøbing Amt kunde slutte sig. Afstanden her er kun ubetydelig, og det vil være lettere selv fra Ribe at komme til Odense end længere nordpaa. Dette Omraade havde ved Undersøgelsen for Tiden Arkiver til et Omfang af 15,500 Kvadratsod.

Resten af Jylland, de tre Stifter og Ringkjøbing Amt kunde samles om et enkelt Arkiv. Embedsarkivernes Omfang var her c. 25,000 Kvadratsod. Iøvrigt maa Ministeriet med Hensyn til dette Stiftsarkiv henvise til Anmærkningerne til den paa Finanslovsforslaget for 1889—90 optagne Bevilling til Opførelse af et Stiftsarkiv hvor ogsaa de nærmere, almindelige Oplysninger om Indretningen af disse Arkiver findes meddelt.

Hvad Tilsynet med Stiftsarkiverne og Arbeidet i og med dem angaaer, da vil det være nødvendigt, at der til hvert besikkes en fast ansat Embedsmand. Da vore Forhold sikkert ikke ville tillade at stille efter, hvad man i større Lande har anset for nødvendigt, nemlig at ansætte flere videnskabeligt dannede Mænd ved ethvert saadant Arkiv, vilde det være naturligt, om man stillede Stiftsarkivaren fuldstændig fideordnet med en Arkivsekretair (Fuldmægtig) i Hovedarkivet og gav ham en begrændset Medhjælp. Arkivgjerningen maa kunne være Hovedsagen for Arkivaren, da der vil kræves et betydeligt og stadigt Arbejde fra hans Side, hvis der skal holdes Orden paa de modtagne Arkivalier, og lige saa meget, hvis de nødvendige Kasationer skulle foretages med den fornødne Omhu. Det ligger desuden i Sagens Natur, at man maa ønske, at Stiftsarkivaren maa blive det naturlige Midtpunkt for Oplysningen af sin Egns Historie, f. Ex. Udgiiver af de dertil bestemte Tidsskrifter, og komme til at staa i Forbindelse med de Mænd, som syse med lignende Studier.

Mange Hensyn vilde tale for at lade Stiftsarkiverne fremtræde som Dele af et samlet Rigsarkiv under samme Styrelse som Hovedarkivet. Kun derved vil man kunne undgaae Tilfældigheder og Uregelmæssigheder i Arkivaliernes Behandling og i Arkivernes Forhold til Embedsmænd og Gjæster, ligesom det dog under alle Omstændigheder vilde blive nødvendigt at ty til Hovedarkivets samlede Erfaring og Indsigt ved Afgjørelsen af en Mængde Detailspørgsmaal. Ogsaa Hensynet til Personalet taler for den samme Ordning. Det vil ikke være uden Vanskelighed at besætte Posterne som Stiftsarkivarer med virkelig dertil stikede Mænd, og

det vil ofte være umuligt at faa de Kræfter, man maatte ønske, naar vedkommende Ansøger saa at sige skal binde sig til en saadan Stilling for hele Livet. Det vil være lettere at ordne denne Sag, dersom det bliver overladt til den samlede store Institution at anbringe sine Funktionærer i disse Stillinger uden dermed at afskjære dem Udsigten til at bevare deres Stilling og Anciennetet i det samlede Arkivvæsen.

Med Hensyn til Antallet af Embedsmand, som med den ovenfor fremsatte Ordning for Dje vil udfordres under Rigsarkivet, samt om disses Lønninger skal Ministeriet bemærke, at det allerede i det i 1881 fremsatte Lovforslag var foreslaaet at søge Embedsmændenes Antal saaledes, at der i den særlig historiske Afdeling af Rigsarkivet (det udvidede Geheimearkiv) istedetfor en Registrator og en Arkivsekretær skulde ansættes en Underarkivar og to Arkivsekretærer (svarende til Kontorchefen og de to Fuldmægtige i Kongerigets Arkiv). Dette Krav maa bestemte fastholdes; thi naar alt Sammenlægningen af alle de civile Ministeriers Arkiver og den stærkt udvidede literære Virksomhed betydelig har forøget Geheimearkivarens personlige Arbejde, saa vil det samme i endnu højere Grad blive Tilfældet, naar der under hans Tilsyn og Ansvar oprettes Stiftsarkiver, for ikke at tale om Optagelsen af Forsvarsarkiverne. Der vil da slet ikke kunne paa-regnes nogen Deltagelse i det enkelte Arkivs Detailarbejde fra hans Side, og det vil derfor være aldeles nødvendigt, at der ogsaa i den nuværende Geheimearkiv-Afdeling stadig er en Embedsmand tilstede, som med den nødvendige Autoritet kan repræsentere den daglige centrale Styrelse, baade overfor det øvrige Personale og overfor de Besøgende. En saadan Stilling savnes alt nu for Tiden i mange Maader, men vil slet ikke kunne undværes, naar Virksomheden yderligere udvides.

Hertil kommer da Ansættelsen af 3 Stiftsarkivarer, der som ovenfor nævnt bør stilles jævnsides med Arkivsekretærene (Fuldmægtige) i Hovedarkivet. Det samlede Personale bliver saaledes, foruden Rigsarkivaren, 2 Arkivarer (den ene i Spidsen for „de historiske Arkiver“ og den fælles Kasse), den anden for „Administrationens Arkiver“ og Ublaaset), samt 7 Arkivsekretærer, nemlig to i hvert af Hovedarkivets to Afdelinger og 3 Stiftsarkivarer.

Lønningerne til disse Embedsmænd ere foreslaaede fastsatte i Overensstemmelse med de for Embedsmændene under Ministerierne gjældende Vilkaar, saaledes at Rigsarkivaren lønnes som Departementschef, Arkivarerne som Kontorchef og Arkivsekretærene som Fuldmægtige med højeste Lønningstigning. Efter de for Tiden gjældende Lønningssnormer for ministerielle Embedsmænd faar Rigsarkivaren herefter en